

Teresa van Avila - Evangelie van de Samaritaanse vrouw (Johannes 4)

(Mijn Leven 30.19, tweede deel)

Het is de gewone toestand van deze ziel. Nooit kent ze rust. De liefde die haar nooit zal ontbreken brengt haar buiten haarzelf en doordringt haar geheel en al. Daarom verlangt ze dat ook anderen erdoor gedrenkt worden om samen met haar God te loven. O, hoe dikwijls moet ik daarbij denken aan het levend water dat de Heer de Samaritaanse gaf!

Daarom precies is dit stukje evangelie mij zo dierbaar. Als klein kind was het al zo. Ik hield ervan zonder, zoals nu, zijn grote waarde te beseffen. Toch vroeg ik heel vaak aan de Heer me dit water te geven. In de kamer waar ik woonde was er een afbeelding van de Heer bij de put. Het droeg als opschrift: Domini, da mihi aquam (Johannes 4, 15).

**Afbeelding Samaritaanse vrouw,
Karmel van de Menswording in Avila:**

